

Folketingets Transport-, Bygnings- og Boligudvalg
Christiansborg

6. november 2018

Svar på Transport-, Bygnings- og Boligudvalgets spørgsmål nr. 17 (Alm. del) af 11. oktober 2018

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvad størrelsesorden er af udisponerede og reserverede midler fra tidligere indgåede aftaler på anlægsområdet for årene 2019 og frem?

Svar

I det følgende forudsættes det, at der med ”reserverede midler” menes udgifter, der forudsættes at have afløb i de kommende år som følge af indgåede aftaler.

De årlige finanslove er ét-årige bevillingslove, men bevillinger til bygge- og anlægsarbejder anses for givet under den forudsætning, at der kan indgås aftaler, der medfører anlægsudgifter i senere finansår, hvis kontraheringen er nødvendig af hensyn til den valgte entreprisform. I den forstand kan de indbudgetterede udgifter i budgetoverslagsårene på finansloven betragtes som værende ”reserverede”.

På transportområdet er en række igangværende projekter besluttet i større aftaler, herunder fx Aftale om en grøn transportpolitik fra 2009, Aftale om Togfonden DK mv. Desuden er en række projekter besluttet ifm. de årlige finanslove. De forudsatte afløb for indbudgetterede udgifter til konkrete projekter på transportområdet i 2019-2022 fremgår fordelt på konkrete projekter af § 28. Transport-, Bygnings og Boligministeriet på forslag til finanslov for 2019.

For en oversigt over udgifter til anskaffelser af materielle anlægsaktiver i 2019-2022 indbudgetteret på finanslovsforslaget for 2019 henvises til *svaret på Transport-, Bygnings- og Boligudvalgets spørgsmål nr. 22 af 11. oktober 2018*.

Ifm. Aftale om en grøn transportpolitik etableredes Infrastrukturfonden. Ifølge Transport-, Bygnings- og Boligministeriet er der ca. 4½ mia. kr. tilbage i Infrastrukturfonden. Der er tale om midler, som er løbet tilbage i fonden som følge af projekter, der er blevet billigere, opgivet el. lign. Det bemærkes dog, at uforbrugte midler kun kan disponeres til nye anlægsprojekter i efterfølgende år, hvis der er rum til at afholde den pågældende udgift indenfor de overordnede økonomiske rammer. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil beslutning om nye projekter kræve modgående finansiering.

På forsvarsområdet er der et gældende forsvarsforlig frem til 2023, *jf. Aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om forsvarsområdet 2018-2023 af januar 2018*. I aftalen er det forudsat, at der skal ske et løft af forsvarrets bevillinger, herunder anlægsbevillinger, frem mod 2025. Med afsæt i aftaleøkonomien skønnes det, at forsvarrets anlægsbevillinger som følge af forliget vil stige i perioden 2018-2023. Da området er omfattet af en flerårsaftale, kan midlerne her således også betragtes som værende ”reserveret”. Fsva. den skønnede stigning i Forsvarets anlægsbevillinger i 2021-2025 henvises til *sva. på Finansudvalgets spørgsmål nr. 392 af 6. juni 2018*. Dertil kommer kampflyanskaffelsen, der skønnes at medføre anlægsudgifter på samlet ca. 17,1 mia. kr. (2019-priser) i perioden 2021-2026, *jf. svar på Transport-, Bygnings- og Boligudvalgets spørgsmål nr. 22 af 11. oktober 2018*.

Fsva. anlægsudgifter i kommuner og regioner aftales disse ét-årigt ifm. de årlige økonomiforhandlinger, hvorfor man her ikke kan tale om udisponerede og reserverede midler. Der foreligger dog skøn for de samlede udgifter til anlægsinvesteringer under Kvalitetsfonden til supersygehuse for perioden 2020-2025, *jf. svar på Transport-, Bygnings- og Boligudvalgets spørgsmål nr. 22 af 11. oktober 2018*.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister